

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: sędzia Bartosz Szałas

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2023 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148¹ § 1 k.p.c.

sprawy z odwołania E. P.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 11 stycznia 2023 roku, nr WN-I. (...).1. (...).2022

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

- zmienia zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 11 stycznia 2023 roku, nr WN-I. (...).1. (...).2022 oraz poprzedzające je orzeczenie Miejskiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. z dnia 5 października 2022 roku, nr (...) w ten sposób, że postanawia:

w pkt I – zaliczyć do stopnia niepełnosprawności **umiarkowanego**;

w pkt II – symbol przyczyny niepełnosprawności – **11-I**;

w pkt III – orzeczenie wydaje się do – wskazać, że **na stałe**;

w pkt IV – niepełnosprawność istnieje od – wskazać, że **od wczesnego dzieciństwa**;

w pkt V – ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od – wskazać, że od **28.04.2014r.**;

w pkt 1) – wskazania dotyczące odpowiedniego zatrudnienia – wskazać **otwarty rynek pracy**;

w pkt 2) – wskazania dotyczące szkolenia, w tym specjalistycznego – wskazać, że **nie wymaga**;

w pkt 3) – wskazania dotyczące zatrudnienia w zakładzie aktywności zawodowej – wskazać, że **nie dotyczy**;

w pkt 4) – wskazania dotyczące uczestnictwa w terapii zajęciowej – wskazać, że **nie dotyczy**;

w pkt 5) – wskazania dotyczące konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie danej osoby – wskazać, że **wymaga**;

w pkt 6) – wskazania dotyczące korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, przez co rozumie się korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe oraz inne placówki – wskazać, że **wymaga**;

w pkt 7) – wskazania dotyczące konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji – wskazać, że **nie wymaga**;

w pkt 8) – wskazania dotyczące konieczności stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji – wskazać, że **nie dotyczy**;

w pkt 9) – wskazania dotyczące spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 3a pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2022r., poz. 988, ze zm.) – wskazać, że **nie dotyczy**;

w pkt 10) – wskazania dotyczące prawa do zamieszkiwania w oddzielnym pokoju – wskazać, że **nie wymaga**.

Sygn. akt VI U 118/23

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 5 października 2022 roku, nr (...), Miejski Zespól do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. zaliczył E. P. do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Od powyższego orzeczenia MZON odwołująca się wniosła odwołanie. W wyniku jego rozpoznania Wojewódzki Zespól do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w W. orzeczeniem z dnia 11 stycznia 2023 roku, nr WN-I. (...).1. (...).2022, utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

(orzeczenie MZON z dnia 05.10.2022r. i orzeczenie WZON z dnia 11.01.2023r. – akta WZON)

Od wskazanego orzeczenia WZON odwołująca się wniosła odwołanie, zaskarżając to orzeczenie w zakresie stopnia niepełnosprawności. Wniosła ona o zmianę orzeczenia WZON i poprzedzającego je orzeczenia MZON poprzez zaliczenie jej do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na stałe. W uzasadnieniu odwołująca się wskazała, że cierpi na nieuleczalną, postępującą chorobę.

(odwołanie – k. 1 – 3)

W odpowiedzi na odwołanie WZON wniósł o jego oddalenie podnosząc, że brak jest podstaw do zmiany orzeczenia.

(odpowiedź na odwołanie – k. 12 – 13)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca się E. P. cierpi na cukrzycę typu 1, która została u niej rozpoznana w 1988 roku w wieku dwóch lat. Odwołująca się aktualnie cierpi na cukrzycę typu 1 powikłaną retinopatią cukrzycową prostą, neuropatycznym uszkodzeniem przewodu pokarmowego (gastropareza) i nieodczuwaniem hipoglikemii nocnej, u odwołującej się rozpoznano również chorobę Hashimoto w fazie remisji, ma alergię na nikiel, zaburzenie rytmu wypróżnień, przebyte zapalenie skórno – mięśniowe. Z przyczyn medycznych diabetologicznych jest ona osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym, jest to niepełnosprawność trwała. Istnieje u niej konieczność zaopatrzenia się w tzw. przedmioty ortopedyczne wg zaleceń specjalisty, wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji.

(dowód: opinia biegłego z zakresu diabetologii – k. 20 – 22 verte)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wnioski zawarte w opinii biegłego z zakresu diabetologii, które są dla Sądu przekonujące i logicznie uargumentowane. Biegły jednoznacznie zakwalifikował odwołującą się do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, odniósł się również do orzeczenia WZON i wskazał, że organ nie wziął przy wydawaniu zaskarżonego orzeczenia pod uwagę powikłań cukrzycy, które pojawiły się u odwołującej się, a to nieodczuwania nocnej hipoglikemii oraz neuropatycznego uszkodzenia przewodu pokarmowego (gastropareza). Sąd miał również na uwadze, że odwołująca się nie wniosła żadnych zastrzeżeń do opinii, z kolei stanowisko WZON

w ocenie Sądu nie wskazuje na jakiegokolwiek sprzeczności w rozpoznaniu medycznym schorzeń u odwołującej się. Organ skupił się na tym, że biegły w swojej opinii nie podał wyczerpująco przesłanek ustawowych zaliczenia do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, co według WZON ma świadczyć o braku spełniania tych przesłanek. Sąd miał jednak na uwadze, że biegli wydający dla Sądu opinie, w tym biegły diabetolog z niniejszej sprawy, sporządzają te opinie już od wielu lat, a tym samym bardzo dobrze są im znane przesłanki ustawowe czy to określonych stopni niepełnosprawności, czy też przyznania świadczenia rehabilitacyjnego, lub zaliczenia okresów niezdolności do pracy do jednego okresu zasiłkowego. Sprawy bowiem dotyczące tej materii są masowe w tut. Sądzie i biegli co i rusz się z nimi stykają. Sam fakt, że biegły nie napisał wyraźnie w swojej opinii definicji umiarkowanego stopnia niepełnosprawności oraz nie wskazał poszczególnych przejawów życia odwołującej się, które spełniają poszczególne przesłanki z ustawowej definicji nie oznacza, że biegły sporządził opinię w sposób zupełnie dowolny. Biegły w istocie doskonale zdaje sobie sprawę z przesłanek umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, zaś lakoniczny styl pisania opinii powoduje, że jego opinia ogranicza się do krótkiego opisu przypadku pod względem medycznym i następnie przejścia już do konkretnej kwalifikacji. Sąd więc miał na uwadze, że chociaż biegły nie wskazał tego wprost w swojej opinii, to jednak przeanalizował przesłanki zaliczenia do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności i po tej analizie doszedł do wniosku, że dany przypadek medyczny kwalifikuje odwołującą się właśnie do tego stopnia. Wobec tego Sąd, mając na uwadze, że WZON jednocześnie nie zarzuca nigdzie biegłemu błędnej diagnozy medycznej, uznał, że zastrzeżenia organu nie podważają wniosków opinii biegłego.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie E. P. od orzeczenia WZON w W. utrzymującego w mocy orzeczenie MZON w W., w którym zaliczono odwołującą się do lekkiego stopnia niepełnosprawności.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t.j. – Dz. U. z 2023r., poz. 100) do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych, zaś do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Przy ustalaniu stanu faktycznego w zakresie zaliczenia odwołującej się do konkretnego stopnia niepełnosprawności Sąd oparł się na wnioskach z opinii biegłego, które zostały omówione wyżej przy ocenie stanu faktycznego. Wnioski te są przekonujące dla Sądu. Biegły jednoznacznie wskazał, że w przypadku odwołującej się jej stan zdrowia przemawia za zaliczeniem jej do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym, argumentując, że WZON zaliczając ją do lekkiego stopnia niepełnosprawności nie uwzględnił powikłań cukrzycowych, które się u niej pojawiły. Wobec tego należało w niniejszej sprawie zmienić zaskarżone orzeczenie WZON i poprzedzające je orzeczenie MZON poprzez zaliczenie odwołującej się do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, ze wszystkimi tego konsekwencjami wynikającymi z opinii biegłego. Biegły również wyraźnie zaznaczył, że stopień niepełnosprawności powinien zostać przyznany na stałe.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.